

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 255. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm13990/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Fredegod er hos Dannevang, med dets magelose Fredsommelighed, det sølleligste Alnavn for en Konge.

Frederik er Kong-Navnet, som i den Oldenburgske Stamme immer har siddet med Christian, og smeltede hos Frederik den Sjette sammen med „Fredegod.“

Friedrich den Eneste i Preussen var det Altvende Warhumbredes berømte, høitids forgæbte, Konge, men for Mistrin saa Pære-Frausk, som det er en Lydsker mærkelig, altsaa i Grunden ligesaa virausk som udyrk, i ingen Præfende søttelig, men, med uemærkede Gæster, selvsødig, selvsødig og selvsødig.

Frighed er et Ord, som glat som en Nat, som det nyter aldrig at tænke paa eller tale om den, uden man først ved, hvilke Kræfters Frighed, der menes, og hvortil de vil have Frighed; thi det Nørgærlige Selvfab er gubdet paa den Sandhed, at, merend Frighed for alle adle og velgiørende Kræfter til at udfille sig og vakte aforskyt, et Menneske. Naturens uobøvede Kræft, saaledes er de dyrkte, vilde og forstærkede Kræfter for Biskjæmhed Menneske. Naturens Pøst, som kun de Pøst er virkelig gode, som fremme og beskytte alle velgiørende Kræfter for Biskjæmhed. Endnu lænes man derfor iblandt om „Frigheden“, som om det ikke var Spørgsmaal, hvilke Kræfter, Frigheden tilkommer, og hvor den vinde og beskytte, men hvilke Uheldigheden de som udgjør Uheldigheden eller Uheldigheden, der skal have Lov til at gøre Alt hvad de vil, eller til at plage og skæmskild undertrykke hinanden.

Frigheden betyder hævsnaglig et hertogdet Menneske, der, trods alle indvæntes og udvæntes Bidsørd om den levende Gud; hans Kirkeligheds Nadenbærelse i Likens Lov, og Menneskets Kald til Uheldighed, ja, trods de uroffelige Lante-Løve, lønker, som uændelig er og kan Alt hvad ham løfter; men Endst „Frigheden“ kunde ogsaa betyde et Menneske, der kun afrybde alle de Bænd, som hertende

